

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

העותרים

1. נאור (קטין) אלבז ואח' (קטין)
2. נעם (קטין) הרשקו ואח' (קטין)
3. נהוראי (קטין) אוחנה ואח' (קטין)
4. שגב(קטין) הרוש ואח' (קטין)
5. ארבל (קטינה) שגב ואח' (קטין)
6. יניב (קטין) שובינסקי ואח' (קטין)
7. ג'ורג' (קטין) ויסאם ואח'
8. טאהא ראוי
9. כליל יערי
10. יגל מזרחי
11. רן יפרח
12. עזבון ז'קלין בן שטרית ז"ל
13. עזבון מאיר ליכטמן ז"ל
14. עזבון אגם ז"ל (קטין) הזורע ואח' (קטין)
15. עזבון מעיין חיה מושקה ז"ל (קטי בן עזרי
16. עזבון דרינה (קטינה)ז"ל סמיונוב (קטין)
17. עזבון גלעד(קטין)ז"ל קאהן (קטין)
18. עזבון שיר (קטינה)ז"ל דביר (קטין)
19. עזבון ליאל שמואל מצפה (קטין)

כולם ע"י ב"כ עוה"ד צבי ילינק ואח'

נגד

המשיבים

1. בית החולים רמב"ם
 2. מדינת ישראל-משרד הבריאות
 3. משטרת ישראל
- באמצעות פרקליטות מחוז חיפה – אזרחי ע"י ב"כ עוה"ד אורן הראל

1

החלטה

2

3

4

העתירה

1. לפניי עתירה שהוגשה על פי סעיף 17 לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") ובה מתבקש בית המשפט להורות למשיבים או למי מהם, לפי העניין, להעביר לידי העותרים את כלל המסמכים אשר התבקשו על ידם, בנוגע לשימוש שנעשה, לפי הנטען, על ידי ביי"ח רמב"ם, במחלקות

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטיין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

- 1 האונקולוגיות וההמטולוגיות, למבוגרים ו/או לילדים, בתרופות שפג תוקפן, החל ממועד כלשהו בשנת
2 2017.
- 3
- 4 2. העותרים, או יקיריהם טופלו במחלקות הנ"ל והם מבקשים (ראו סעיף 54 לעתירה) להורות
5 למשיבות, בהתאם לסעיף 7 לחוק, להעביר לידיהם את כל "המידע", אשר פורט על ידם במכתב
6 הדרישה לביה"ח מיום 21.4.20 (להלן: "המכתב") כדלקמן:
- 7
- 8 א. עותק מלא מהמסמכים שהציפו את הבעיה להנהלת ביה"ח ומועד הצפת הבעיה.
9 ב. עותק מלא מפרוטוקול הדיונים בנושא במסגרת הנהלת ביה"ח ו/או בוועדת משנה
10 רלבנטית של הנהלת ביה"ח ו/או בכל פורום רלבנטי אחר.
11 ג. עותק מלא מכל התכתובות הרלבנטיות שנערכו בנושא זה ע"י ביה"ח, פנימיות
12 וחיזוניות.
13 ד. עותק מלא מדו"ח "ועדת הבדיקה" שהוקמה על ידי הנהלת ביה"ח בהתאם
14 להוראות פרק ו' סימן א' לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996 אודות השימוש בתרופות שפג
15 תוקפן, לרבות בדיקת הכשלים בבתי המרקחת בביה"ח ומסקנותיו.
16 ה. עותק מלא מהחלטות הנהלת ביה"ח לגבי נוהלי העבודה החדשים בבתי המרקחת
17 הציטוטוקסי והכללי, כאמור בנספחים שצורפו למכתב הדרישה.
18 ו. עותק מלא מהחלטות ביה"ח לגבי החלפת שדרת הניהול בבתי המרקחת כאמור
19 בנספחים שצורפו למכתב הדרישה.
20 ז. עותק מלא מהדיווח אודות האירוע למשרד הבריאות ב"זמן אמת" כמתחייב עפ"י
21 תקנות בריאות העם (הודעה על פטירות ואירועים מיוחדים) תש"ס-1980 וחוזר מנהל
22 הרפואה במשרד הבריאות מס' 11/2012 מיום 9.5.12 בנושא: 'חובת הודעה של מוסד רפואי
23 על פטירות ואירועים מיוחדים' ובפרט בהתאם לסעיף 4.2.1(ו) לחוזר זה.
24 ח. מועד מדויק בו הובא, לראשונה, לידיעת ביה"ח השימוש בתרופות פגות תוקף.
25 ט. רשימת התרופות המלאה בהן נעשה שימוש בתרופות פגות התוקף".
- 26
- 27 3. העתירה הוגשה, תחילה, נגד בית חולים רמב"ם (להלן: "ביה"ח") ונגד מדינת ישראל, כבעלים
28 של ביה"ח. מתצהירו של רפ"ק שפירו, ראש מפלג הונאה בימ"ר מחוז חוף במשטרה, אשר צורף
29 להודעת המשיבות (שהוגשה לתיק ביום 27.7.20) התברר, כי ביום 23.1.20 נפתחה בעניין חקירת
30 משטרה (בתיק פלא מס' 33549/20 - להלן: "חקירת המשטרה" או "החקירה").
- 31
- 32 לפיכך ונוכח סעיף 14(א)(8) לחוק, הורתי לעותרים, בהחלטתי מיום 5.8.20, על צירוף
33 המשטרה כמשיבה לעתירה ובעקבות כך הוגש כתב עתירה מתוקן.
34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטיין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

עיקר העובדות הרלבנטיות

- 1
2
3 4. הפרשה נחשפה לעיני הציבור בכתבת תחקיר שפורסמה בעיתון ידיעות אחרונות וביה"ח לא
4 הכחיש כי יש אמת בטענות לגבי שנת 2016, אך, ככל הנראה, ביה"ח לא גילה את הדבר, בזמן אמת,
5 לגורמים אחרים, גם לא לרגולטור, למטרה או לציבור.
6
7 5. פנייתו הראשונה של ב"כ העותרים, בשם חלק מהעותרים, אל ראש מדור תביעות רפואיות
8 בביה"ח נעשתה ביום 6.2.20 ובה נדרש ביה"ח להעביר אליו רשימה של התרופות שמרשיו קיבלו
9 במהלך הטיפול שקיבלו בביה"ח ופרטים לגביהן (נספח ד' לעתירה). תשובת ראש המדור הייתה כי
10 ביה"ח נתון בהליך בירור ואינו יכול להתייחס, בשלב זה, למקרה פרטני. כן ציין כי בסיום הבדיקה
11 יפורסמו מסקנות רלבנטיות.
12
13 בהמשך, קיים ב"כ העותרים פגישות עם גורמים שונים בביה"ח אשר לא הניבו כל תוצאות
14 (ראו מכתבו של ב"כ העותרים, אל מנהל ביה"ח (נספח ז' לעתירה).
15
16 6. לפיכך, פנה ב"כ העותרים, ביום 21.4.20, במכתב הנ"ל, אל ד"ר עו"ד טליה קישוני ברמן,
17 הממונה בביה"ח לפי חוק חופש המידע (להלן: "הממונה").
18
19 הממונה השיבה לפנייה במייל מיום 23.4.20, בזו הלשון: "מאחר והנושא נמצא בחקירת
20 משטרה, אין לבית החולים אפשרות להתייחס לפנייתך לגופו של עניין, בשלב זה" (נספח ח'
21 לעתירה). בין ב"כ העותרים לבין הממונה התקיימה חלופת מכתבים נוספת, בעניין זה (נספחים ט' -
22 כ' ובהן טענות שונות, מזה ומזה.
23
24 7. ביום 10.6.20, הומצאה לב"כ העותרים תשובה מלאה של הממונה בה צויין כי דרישות ח' ו-
25 ט' הן שאלות שאינן לפי חוק חופש המידע וכי "מידע" במובנו של מונח זה בחוק, אינו קיים בביה"ח
26 בשלב זה.
27
28 צויין כי מתנהלת חקירה וכי ביה"ח קיים התייעצות מקדימה עם גורמי המשטרה וכי לעמדת
29 המשטרה, כל פריטי מידע קונקרטי המיוחס במישרין לפרשה, או נוגע במישרין לפרשה, אינו בר גילוי,
30 מאחר שגילוי עולל, במידת סבירות גבוהה, לשבש את מהלך החקירה ואת מיצויה המטבי.
31
32
33
34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
8. באופן פרטני השיבה הממונה כדלקמן:
- לגבי סעיפים א', ב' ו- ג' לעיל השיבה הממונה כי מדובר במסמכים שנכללו בתקשורת פנימית בין בעלי תפקידים במועד האירוע וכי הם אינם חייבים במסירה לפי סעיף 9(ב4) לחוק וכן כי מדובר במסמכים הנוגעים לליבת החקירה המשטרית.
- לגבי סעיף ד' השיבה הממונה, כי ביה"ח אינו מודע לוועדת בדיקה על פי חוק זכויות החולה בקשר עם הפרשה.
- לגבי סעיפים ה' ו- ו' השיבה הממונה כי לפי ההתייעצות שקיים ביה"ח, ההחלטות המבוקשות נוגעות לליבת החקירה המשטרית וגילויין עלול לשבש את החקירה.
- הממונה צירפה לתשובתה את נהלי העבודה התקפים וכן כתב מינוי של מנהלת בית המרקחת לימור איזנבוד.
- לגבי סעיף ז' השיבה הממונה כי שאלת קיום דיווח בזמן אמת למשרד הבריאות היא, לפי ההיועצות, אחת השאלות שנכללת בחקירה המשטרית ולכן גילויים של מסמכים הנוגעים בה יגרום לשיבוש החקירה.
- הממונה צירפה לתשובתה אזכור חוזר מינהל רפואה 11/22012 וציינה כי נכתב בו שחובת הדיווח חלה רק על מקרים בהם נזק של ממש או פטירה למטופל.
- הודגש כי פגיעה בחקירה משליכה במישרין על תפקודו התקין של ביה"ח ולכן מהווה עילה שלא למסור מידע לפי סעיף 9(ב1) לחוק וכי האינטרס הציבורי הוא הסקת מסקנות מהחקירה, דבר שיוביל להשאת בריאות הציבור ובריאותו ותכלית זו מצדיקה הימנעות מחשיפת המידע המבוקש. בסופו של דבר, לאחר שחרף טיעוני ב"כ העותרים בחלופת המכתבים הנ"ל, המידע הנדרש לא הומצא, הוגשה העתירה.
- במכתב נוסף מיום 29.6.20 (שנכתב בעקבות מכתב ב"כ העותרים מיום 22.6.20) בו התבקש עותק מלא מהייעוץ שניתן לביה"ח על ידי גורמי המשטרה, השיבה הממונה כי מדובר במסמכים החוסים תחת חיסיון עו"ד-לקוח ו/או תחת חיסיון מסמכים שהוכנו לקראת משפט.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

עיקר טיעוני הצדדים

9. אביא, כאן, בתמצית שבתמצית, את טיעוני הצדדים. טענות הצדדים יובנו מתוך הדיון ופירוט נוסף שלהן יובא, ככל שיהיה צורך בכך, במסגרת הדיון.

10. **העותרים טוענים**, כי יש לרדת לחקר האמת, כי המסמכים אשר גילויים מתבקש הם בעלי חשיבות מדרגה ראשונה בדרך לחקר האמת וכי חשיפתם לעותרים ולציבור הרחב הוא "הדבר המינימלי המתבקש" בנסיבות הפרשה.

לטענתם, באיזון שבין זכותם של העותרים לעיון המסמכים אל מול החשש "משולל היסוד" של בית החולים לפגיעה בחקירת המשטרה, הזכות לקבל את המידע והאינטרס הציבורי גוברים על הרצון "להגן על אלו שעוולו בצורה כה נפשעת ואף הסתירו את הפרשה לאחר שנודע להם על אודותיה ויטיחו אותה במשך כ- 3 שנים" ובמיוחד שעה שמנהל ביה"ח ד"ר הלברטל הודה, בראיון, "שיש דברים בגו".

העותרים טוענים הן לאינטרס ציבורי מובהק בחשיפת הפרשה החמורה וחשיפת הפרוטוקולים והחקירה שנערכה בביה"ח והן לאינטרס פרטי - על מנת לסייע לחולים/מטופלים ובני משפחותיהם להבין, האם הם נפגעו מהפרשה ומה מידת נזקם ולסייע לחולים (העותרים ואחרים) בהתמודדות עתידית עם מחלות אונקולוגיות.

11. **משיבים 1-3** (להלן: "המשיבים") מיוצגים, כולם יחדיו, על ידי פרקליטות מחוז חיפה, אזרחי והגישו טיעונים משותפים. לטענתם, מידע כמובנו בחוק, אינו קיים בבית החולים, שכן בית החולים לא אסף מידע ואינו יכול לאספו, נוכח החקירה הפלילית. בנוסף, בהתייעצות עם רפ"ק שפירו, שעמד אז בראש צוות החקירה, נאמר לביה"ח, שגילוי המידע המבוקש עלול, ברמת ודאות גבוהה, לפגוע בחקירה הפלילית וביכולת המשטרה להגיע לחקר האמת.

נטען כי מתקיימים סייגים בחוק, בגינם המשיבים אינם מחוייבים במסירת המידע המבוקש וכי, מכל מקום, באיזון בין זכויות העותרים ובין האינטרס הציבורי בחקירת הפרשה, ללא חשש משיבוש החקירה, יש לדחות את העתירה.

העילה העיקרית, שבפי המשיבים, לאי מסירת המידע המבוקש לעותרים היא, אפוא, קיומה של חקירה משטרית.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

ההליך בפניי

12. הוגשו עיקרי טיעון מטעם כל הצדדים וכן בקשות רבות, שאין צורך לפרטן כאן, והתקיימו שני דיונים בנוכחות הצדדים. בדיון הראשון, שהתקיים ביום 29.10.20, לאחר ששמעתי חלק מטענות הצדדים, החלטתי להפסיק את הדיון, על מנת לקיים, בשלב ראשון, דיון בדלתיים סגורות, עם נציגי היחידה החוקרת במשטרה ולשמוע מהם הסברים לגבי החקירה. קבעתי כי לאחר קיום דיון זה, אחליט כיצד יימשך הדיון בעתירה.

לאחר שקיימתי ישיבה עם צוות החקירה, התקיים הדיון הנוסף, בנוכחות הצדדים, ונשמעה השלמת טיעונים.

13. החקירה נפתחה ביום 23.1.20 והיא מתנהלת על ידי צוות חקירה באחריותו של מפלג הונאה בימ"ר מחוז חוף במשטרה. במסגרת הישיבות שקיימתי עם נציגי היחידה החוקרת, שמעתי פרטים על החקירה ועיינתי בחומר החקירה. הישיבות התקיימו בדלתיים סגורות, ללא נוכחות איש מהצדדים והוריתי על איסור פרסום תוכנם והכל - לפי תקנה 13(א)-ו(ב) לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין) התשס"א-2000 (להלן: "התקנות") וכן לפי סעיף 17(ב) לחוק.

תקנה 13(א)-ו(ב) לתקנות קובעת:

"(א) החובה למסור מידע ומסמכים לפי תקנות 11 ו-12 כפופה לסייגים

ולהוראות לענין גילוי מידע ומסמכים לפי כל דין, לרבות הוראות חוק חופש המידע, תשנ"ח-1998, בשינויים המחויבים.

(ב) הועלתה טענה בדבר סייג או חיסיון כאמור לגבי גילוי מידע או

מסמך, רשאי בית המשפט לקיים את הדיון לפי תקנה 11 או 12 בדלתיים סגורות, וכן רשאי בית המשפט לקבל את המידע או המסמך המבוקשים, לעיין בהם, ולקבל הסברים מנציג היועץ המשפטי לממשלה או מנציג הרשות הנוגעת בדבר, אף בהעדר יתר בעלי הדין".

סעיף 17(ב)+(ד) לחוק קובע:

"17. (ב) בדונו בעתירה לפי חוק זה, למעט בעתירה על דחיית בקשה לפי סעיף

8, רשאי בית המשפט לקבל לידיו את כל המידע המבוקש ולעיין בו; בית

המשפט רשאי, מהטעמים המנויים בסעיף 9, לשמוע טענות מפי בא-כוח

הרשות הציבורית, בדלתיים סגורות וללא נוכחות העותר או בא-כוחו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

1
2 (ד) על אף הוראות סעיף 9, רשאי בית המשפט להורות על מתן מידע
3 מבוקש, כולו או חלקו ובתנאים שיקבע, אם לדעתו הענין הציבורי בגילוי
4 המידע, עדיף וגובר על הטעם לדחיית הבקשה, ובלבד שגילוי המידע אינו אסור
5 על פי דין.
6

7 14. הישיבה הראשונה עם צוות החקירה התקיימה ביום 15.11.20 ובמסגרתה פורטו בפניי
8 הפעולות שנעשו והפעולות המתוכננות, נכון לאותו שלב, כמו גם הקשיים העומדים בפני צוות החקירה
9 והוצגו בפניי חומרי חקירה. צוות החקירה העריך שדרושה לחוקרים כחצי שנה על מנת לסיים את
10 החקירה ובהחלטתי בסיום הדיון קצבתי לחקירה פרק זמן של שלושה חודשים וצינתי כי ככל
11 שהחקירה לא תסתיים בפרק זמן זה, אקבע ישיבה נוספת עם צוות החקירה, באותה מתכונת, על מנת
12 לשמוע מהם מה התקדם, בטרם אקבל החלטה.
13

14 ביום 9.2.21, הגישה היחידה החוקרת, לתיק בית המשפט, הודעת עדכון בה ציינה כי החקירה
15 נמצאת בעיצומה וטרם הגיעה לכדי סיום והתבקש לקבוע דיון, במתכונת הנ"ל, לשם הצגת הדברים
16 בפני בית המשפט.
17

18 ביום 15.2.21, קיימתי ישיבה נוספת, בדלתיים סגורות, עם צוות החקירה וקיבלתי הסברים
19 על התהליך, מה נעשה עד כה ואילו ראיות נאספו, תוך שהוצגו בפניי חומרי חקירה חדשים. צוות
20 החקירה העריך שדרושים לו עוד כחודשיים לסיום השלב הזה בחקירה. בסיום הדיון קבעתי שצוות
21 החקירה ימסור הודעת עדכון לבית המשפט עד ליום 30.5.21 וכי מפגש נוסף, באותה מתכונת, יתקיים
22 ביום 3.6.21.
23

24 ביום 24.2.21 קיימתי מפגש נוסף, קצר, עם אחד מהחוקרים על מנת לברר עמו שאלה
25 מסויימת. כן הוצג בפניי צו איסור פרסום לחקירה, שהוצא על ידי בית משפט השלום בעכו ביום
26 20.1.21, למשך 90 ימים ונאמר לי שבכוונת היחידה החוקרת לבקש להאריכו.
27

28 15. עמדת היחידה החוקרת הייתה, שקבלת העתירה, ולו באופן חלקי, עלולה לפגוע בחקירה.
29 נערכו פרוטוקולים של דיונים אלה והם שמורים בכספת בית המשפט ואסורים בפרסום.
30

31 עדכון נוסף לא התקבל ולכן גם לא קוימה ישיבה נוספת.
32
33
34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

הליכים נוספים

16. בבית משפט זה מתנהל הליך נוסף לגבי אותה פרשה וזאת - במסגרת תביעות ייצוגיות שהוגשו נגד בי"ח רמב"ם ומשרד הבריאות, בגין טיפול בחולים בתרופות פגות תוקף (ת"צ 19433-02-20; ת"צ 37381-02-20; ת"צ 32663-02-20). ההליכים מתנהלים בפני כבוד השופט גריל, אשר הורה על עיכובם, מפעם לפעם, בשל החקירה המשטרית אך עיכובים אלו הסתיימו וכעת קבוע ההליך, שם, לישיבת קדם משפט ליום 6.7.21.

פרסום פרטים על הפרשה

17. להשלמת התמונה אציין, כי לעתירה המתוקנת צורפה כתבה עיתונאית, לגבי הפרשה, אשר פורסמה ביום 7.2.20. הכתבה כוללת תיאור של האירועים, הסבר על התרופות, תמצית ראיונות עם עובדים שעבדו במעבדה הציטוטוקסית בביה"ח לגבי שימוש בתרופות פגות תוקף וציטוטים מראיון עם אחד העובדים אשר הגיש תלונה למשטרה בנוגע לשימוש בתרופות כאלה ועוד. מדובר בכתבה מאד מפורטת ובה מידע רב. בנוסף, הובאה בכתבה תגובת בית החולים, אשר לא הכחיש את הטענות, התנצל בפני החולים וציין שכיום בית המרקחת עובד בהתאם להנחיות.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

18. על פי לשונו, מוציא חוק חופש המידע מתחולתו, מידעים שונים, בין משום תוכנם ובין משום הימצאותם בידי גופים שונים. סעיף 14(א)(9) לחוק חופש המידע, קובע כי הוראות החוק לא יחולו על הגופים הרשומים בסעיף "ועל מידע שנוצר, שנאסף או שמוחזק בידיהם". לענייננו רלבנטי ס"ק (9) אשר מציין את "מערכי המודיעין והחקירות של משטרת ישראל...".

עם זאת, הפסיקה קבעה כי סעיף זה אינו מוציא, לחלוטין, את גורמי החקירה מתחולתו של החוק וכי "אין מדובר בהסדר שלילי, המונע מאדם כל אפשרות לקבל מידע מגופים אלה". ראו: בג"ץ 10271/02 אברהם פריד נ' משטרת ישראל מחוז י-ם, סב(1) 106 (30.07.2006) (להלן: "עניין פריד"). נפסק, כי "אי תחולת החוק על גופים ועניינים מסוימים אכן עלול למנוע מסירת מידע מאותם גופים למבקש שאינו נוגע לעניין במישרין" אולם, מקום בוא מדובר במי שיש לו "עניין ישיר ומיוחד במידע המבוקש", "הפטור מגילוי המידע על-פי חוק חופש המידע אינו מונע בהכרח, את העיון".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

- 1
2 19. ברע"א 291/99.T.J.T. אספקת אבן ירושלים נ' מנהל מס ערך מוסף פ"ד נח(4) 221
3 (14.04.2004)(להלן: "עניין אבן"), עוד טרם חוקק חוק חופש המידע, נפסק כי מקום בו קיים אינטרס
4 אישי מיוחד לקבל את המידע, נקודת המוצא היא הגילוי ולא החרוג. "המידע נאסף על-ידי רשויות
5 השלטון ומוחזק אצלן בנאמנות עבור אזרחי המדינה ותושביה. לכן ההנחה היא שכל מידע
6 שמוחזק בידי רשות מרשויות השלטון אמור להיות נגיש לעיונו של הפרט. מבקשת הרשות לשלול
7 את העיון - חובת ההוכחה עליה".
8
9 בצד זאת הובהר, כי על הרשות לבחון את זכותו של הפרט ואת האינטרסים שלו, אל מול
10 זכויות ואינטרסים פרטים אחרים וכן אל מול האינטרסים הציבוריים באי גילוי המידע ולאזן ביניהם.
11 "... זכותו של הפרט לקבל מידע הנוגע לו והמצוי בידה של הרשות אינה זכות מוחלטת. היא
12 עלולה להתנגש בזכויותיהם של פרטים אחרים ובאינטרסים ציבוריים בעלי משקל. על כן, כאשר
13 הרשות בוחנת את בקשתו של הפרט לעיון במידע, עליה לערוך איזון בין הזכויות והאינטרסים
14 המתנגשים על מנת להגיע להחלטה סבירה וצודקת" (עניין פריד, פסקה 7). "הרשות רשאית
15 לסרב למסור חומר מסוים, אך זאת רק אם ביססה סירובה בנימוקים סבירים ומשכנעים" (עניין
16 פריד, פסקה 8). "אין להגביל זכות זו [זכות העיון - ת.ש.ג.] ... אלא אם מימושה עלול לפגוע,
17 בדרגת הסתברות גבוהה, באינטרס ציבורי חשוב" (דברי הנשיא א' ברק בעניין פריד, עמ' 40).
18
19 20. ככלל, יינתן משקל לחשש שמא מסירת המידע עלולה להביא לשיבוש קשה בעבודת הרשות;
20 לפגוע בבטחון המדינה או ביחסי החוץ שלה; לפגוע בזכויות גוברות של פרט אחר וכדו'. מנגד יינתן
21 משקל למהות זכותו של מבקש העיון; לאינטרס שלו בגילוי המידע; לסיבה בגינה הוא מבקש את
22 העיון; לשימוש שהוא מתעתד לעשות במידע וכדו'.
23
24 21. הנחית פרקליט המדינה, מס' 41.8, שעניינה "בקשה מצד גורמים שונים לעיין במידע המצוי
25 בתיק חקירה" קובעת [תוך התייחסות לפסקי הדין שניתנו בעניין פריד הנ"ל ובעניין בן שבת - בג"ץ
26 4069/13 דני בן שבת נ' מדינת ישראל (30.10.2013)(להלן: "עניין בן שבת")] כי למרות שחוק חופש
27 המידע אינו חל על מידע המצוי בידי המשטרה לצרכי חקירה, "עמדת המדינה היא, כי עיון במידע
28 מתוך תיק חקירה יתאפשר במקרים המתאימים, על פי שיקול הדעת של הגוף המחזיק בו. תנאי
29 הכרחי למימוש זכות העיון הוא קיומו של אינטרס לגיטימי לכך - אינטרס, אשר יישקל אל מול
30 הנסיבות, האינטרסים והשיקולים" המפורטים בהנחייה.
31
32 עוד נקבע בהנחייה, כי "ככלל, ובראש בראשונה, יש להימנע ממסירת מידע, כאשר קיים
33 חשש לפגיעה בתכלית שלשמה הוא נאסף - קרי, חשש לפגיעה בחקירה או בהליך הפלילי הנובע

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

1 ממנה. בקשה לעיון במידע מתיק החקירה טרם סיומה תיעשה באופן חריג ובמקרים ההולמים
2 בלבד".

3
4 האינטרס של מבקש העיון "... ייבחן בהתאם לזהות המבקש, זיקתו למידע, והמטרה
5 שלשמה מבוקש העיון... העניין והזיקה יישקלו אל מול האינטרסים האחרים ובפרט יש לתת את
6 הדעת, שמתן זכות העיון לא יסכל את התכלית שלשמה נאסף המידע..."

7
8 בהתייחס למבקש עיון אשר יש לו אינטרס פרטי בחומר, מציינת ההנחייה, כי שיקול הדעת
9 לעניין היענות לבקשה "ישתנה בהתאם למטרתה - אפילו ביחס לאותו מבקש עצמו. כך, למשל, חשוד
10 המבקש את העיון, לצורך שינוי עילת הסגירה של התיק נגדו, הוא בעל אינטרס מובהק. זכותו של
11 אדם לשמירה על שמו הטוב היא זכות בעלת חשיבות ברורה. לעומת זאת, אם אותו החשוד יבקש
12 את העיון לצורך נקיטת הליך אזרחי הנוגע להליך הפלילי - עשויה להשתנות נקודת האיזון. בדומה,
13 עוצמת האינטרס לעיון עלולה להיחלש עוד יותר, כאשר אותו החשוד יבקש את העיון כדי להשתמש
14 בו בהליכים אזרחיים אחרים שהוא מנהל".

15
16 במסגרת האינטרסים הציבוריים שיש לשקול, על פי ההנחייה בעת בדיקת כל בקשה לעיון
17 במידע מתיק חקירה מצויין כי "... כל עוד לא נסתיימה החקירה, מסירת מידע אמנם תפגע
18 בהתנהלות התקינה... גם לאחר שכבר הוגש כתב-אישום והמשפט טרם נסתיים, עולה החשש
19 שמסירת מידע תוביל לשיבוש הליכי המשפט".

20
21 מנגד נקבע, כי "בנסיבות מסוימות, עשוי האינטרס של הבטחת אמון הציבור ברשויות
22 אכיפת החוק להוות דווקא שיקול להיעתר לבקשה לעיון. כך למשל, היעדרות לבקשת מתלונן לעיון
23 במידע לצורך מיצוי זכויותיו, עשויה להגביר את אמון הציבור במשטרה, ולחזק את שיתוף הפעולה
24 של הציבור עם רשויות אכיפת החוק".

25
26 22. מקרה בו סירבה המשטרה למסור חומר חקירה בנימוק לפיו החקירה טרם הסתיימה, נדון
27 בעניין עניין בן שבת, הנזכר לעיל. שם, על רקע קטטה אלימה בין משפחת העותר למשפחה אחרת,
28 נפתחה חקירה. העותר ביקש, בין היתר, כי יימסרו לו חומרים מתיק החקירה (סרט מצלמת אבטחה
29 והעתק מהקלטת שיחות שביצעה בתו למוקד 100), בטענה שהם דרושים לו לצורך תביעה אזרחית
30 שברצונו להגיש נגד המשפחה הנוספת ולצורך פרסום המקרה בתקשורת. המשטרה סירבה ועתירת
31 העותר נגד הסירוב נדחתה, תוך שבית המשפט קבע כי "האפשרות לעיין בחומר החקירה נתונה
32 לשיקול דעתם של גורמי החקירה בהתחשב במכלול השיקולים שנמנו בפסיקה לעניין זה, דוגמת
33 זהות המבקש, זיקתו למידע והמטרה לשמה מבוקש העיון [...] שיקול הדעת של רשויות התביעה
34 בהקשר זה עוגן גם בהנחיה מספר 14.8 של פרקליט המדינה, אשר מסדירה את הנושא של עיון

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

1 בחומר חקירה בטרם הגשת כתב אישום". לגופו של עניין נקבע כי "מתגובת המשיבות לעתירה
2 ניתן ללמוד כי קיימות הצדקות ממשיכות להימנעות ממסירת חומר החקירה המבוקש, כגון פגיעה
3 באפשרות להשלמת החקירה וחשש משיבוש הליכי חקירה" וכי, בנוסף "הנימוקים שהציג העותר
4 לקבלת החומר - הגשת תביעה אזרחית או פרסום החקירה בתקשורת - אינם מצדיקים חריגה
5 מהכלל של אי-עיון בחומר בשלב זה".

6
7 23. עוד יש לציין את הכלל הידוע של אי ההתערבות בשיקול דעת הרשות וכן דברים שנאמרו,
8 בעניין זה, בפסק הדין שניתן בעניין בן מאיר - בג"ץ 4123/18 עו"ד שחר בן מאיר נ' היועץ המשפטי
9 לממשלה (1.8.2018) (להלן: "עניין בן מאיר") לפיהם בית המשפט יתערב בשיקול דעת הרשות (שם) -
10 בשיקול דעת היועץ המשפטי לממשלה) "רק במקרים חריגים בהם ההחלטה התקבלה בחוסר
11 סבירות קיצוני, חוסר תום לב או על יסוד שיקולים זרים". בית המשפט העליון הדגיש, כי כוחו של
12 הכלל חזק, כאשר מדובר ב"חקירה תלויה ועומדת, אשר טרם מיצתה את עצמה" וציון כי "מסירת
13 מידע מתיק החקירה בטרם סיום החקירה מקימה חשש לפגיעה בהתנהלותה של החקירה. אף
14 שהעותרים מבקשים את חשיפתו של מרכיב ספציפי מחומרי החקירה, לא ניתן לדעת בשלב זה
15 מה היקפם של אותם תמלילים, מה השלכותיהם והשלכות חשיפתם על המשך החקירה וכיצד
16 הם משתבצים במכלול חומר החקירה". (שם פסקה 10).

17
18 עם זאת יש לזכור, כי שם דובר בעותרת ציבורית ולא (כפי בענייננו) על עותרים שהם, לכאורה,
19 מי שנפגעו מהפרשה. ואמנם, בית המשפט הדגיש, בעניין בן מאיר, כי "לעותרים אין אינטרס אישי
20 בהליך וקשה לומר כי הם 'בעלי זיקה הדוקה להליך הפלילי', מה שמסליך על מידת ההיענות
21 לבקשת העיון (סעיף 10 להנחיית הפרקליט)". בנוסף, שם התבקשה חשיפת תמלילים, המצויים
22 בליבת החקירה, לשם חשיפתם לציבור, כך שמסירתם עלולה הייתה, בוודאות גבוהה, להביא לשיבוש
23 החקירה בעוד שבענייננו, לא כל המידע שהתבקש מצוי בליבת החקירה ועלול לשבשה.

24
25 יישום העקרונות הנ"ל על המקרה דנן

26
27 24. בענייננו מדובר בעותרים פרטיים; כאמור לעיל, העותרים טוענים כי המידע דרוש להם על
28 מנת להבין האם הם נפגעו מהפרשה ומה מידת הנזק שנגרם להם, בין היתר לשם התמודדות עם מחלת
29 העותרים שבין החיים, לרבות ייעוץ עם גורמי רפואה בנוגע למחלה ולשם התמודדות נפשית של כל
30 העותרים עם הפרשה. בנוסף טוענים הם, בשם האינטרס הציבורי, לחשיפת הפרשה, גילוי האמת
31 ושקיפות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

- 1
2 25. לאחר שעיינתי בחומר החקירה ושמעתי הסברים מצוות החקירה שוכנעתי כי לא נפל פגם
3 בעמדתה העקרונית של המשטרה לפיה מסירת חומר חקירה, המצוי בליבת החקירה, עלול לפגוע
4 בחקירה ובאינטרס הציבורי של חשיפת האמת (שהוא גם אינטרס של העותרים עצמם) ומשכך - גם
5 לא נפל פגם באימוץ עמדה זו על ידי ביה"ח.
6
7 עם זאת, בשים לב לזמן בו החקירה כבר מתנהלת (קרוב לשנה וחצי) ולמהותו של חלק
8 מהמידע המבוקש, עמדתה הגורפת של המשטרה, בענייננו (וכך, כמוכן, גם ביה"ח) לפיה לא ניתן
9 להיענות, אף לא לחלק מבקשת העותרים, איננה סבירה ואיננה מאזנת כראוי בין צרכי החקירה לבין
10 העניין הפרטי של העותרים בקבלת המידע.
11
12 26. לא שוכנעתי כי נעשה, על ידי הרשות, שיקול דעת הולם, בדבר אפשרות עיון חלקי במידע
13 המבוקש, לשם שמירה על איזון ראוי בין זכות העיון לבין פגיעה באינטרס החקירתי.
14
15 לטעמי, המשיבים לא נתנו משקל ראוי לאינטרס הפרטי של העותרים, שבנסיבות המקרה דן
16 הוא בעל עוצמה גבוהה ובוודאי כך הדבר, ככל שמדובר במידע אשר עשוי לעזור למי מהעותרים אשר
17 נלחם במחלתו.
18
19 אכן, כפי שנאמר בבש"פ 1194/17 מדינת ישראל נ' מלאכי, (21.2.2017) שם, פסקה 3:
20 "הניסיון גם מלמד שלא תמיד ברור בשלב החקירה איזה חומר ניתן לחשוף ואיזה לא. הרי זה
21 דבר שניתן לדעת רק בסיום החקירה, עם הגשת כתב האישום. כך באשר החוקר עוסק במלאכה
22 מתפתחת, ומטבעה של עבודת החקירה, לא ברור מה יוליד מחר..." אולם, לעיתים, ניתן לדעת
23 שהפוטנציאל של גילוי מידע מסוים להזיק לחקירה (גם אם טרם הסתיימה) הוא זניח. לכן, היה על
24 המשיבים לבחון, פרטנית, את המידע שהתבקש על ידי העותרים ולאזן, לגבי כל דרישה ודרישה, בין
25 זכויותיהם של העותרים לבין החשש שגילוי המידע יפגע בחקירה, דבר שלא נעשה.
26
27 27. לפיכך, אני מורה כדלקמן:
28
29 א. המידע המבוקש בס"ק א' עד ד' וכן ז' [לסעיף 2 דלעיל] מצוי בליבת החקירה ולכן
30 גילוי ומסירתו לגורם חיצוני לחקירה, עלולה להביא לשיבוש החקירה. לכן לא מצאתי פגם
31 בהחלטת המשיבים שלא למסרו לידי העותרים והעתירה לגבינו נדחית.
32
33 ב. על פניו, המידע המבוקש בס"ק ה, ו, ח' ו- ט' [לסעיף 2 דלעיל] נוגע להתנהלות בית
34 החולים לאחרי הפרשה וממילא הוא נמצא בידיעת בית החולים, גורמי בית המרקחת,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטיין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

1 והחשודים ולכן החשש לפגיעה בחקירה ובאינטרס הציבורי נמוך ביותר, אם בכלל. לכן -
2 באיזון הראוי שבין צרכי החקירה ובין האינטרס האישי של העותרים, ניתן לגלותו. לפיכך,
3 העתירה בנוגע למידע זה מתקבלת.

4
5 28. לאור כך שכל המידע שהיה מצוי, ככל שהיה מצוי, בידי בית החולים מהווה חומר חקירה,
6 ולאור התוצאה אליה הגעתי, אין צורך שאדון בטענות העותרים נגד טענות החיסיון השונות, שהעלה
7 בית החולים או לטענות אחרות שהעלו הצדדים.

8
9 29. מבינה אני ללבם של העותרים, אשר רבים מהם חולים אשר טופלו בבי"ח רמב"ם ורבים
10 אחרים הם מי שיקריהם (ואף ילדיהם הקטינים) נפטרו ממחלה קשה. אין לי ספק שהחשש שמא
11 לשימוש בתרופות שפג תוקפן הייתה השפעה לרעה על מצבם והצורך לדעת את האמת, אינם נותנים
12 להם מנוח ומדירים שינה מעיניהם. אך טבעי הוא שברצונם לקדם את בירור העניין ולקבל תשובות
13 לשאלות הקשות אשר מטרידות אותם וראוי שגורמי החקירה והפרקליטות יזרזו את סיום החקירה
14 ואת קבלת ההחלטות בפרשה זו.

15
16 עם זאת, מהטעמים שהוסברו לעיל לא ניתן לקבל את העתירה במלואה. אוסיף ואומר כי ספק
17 רב בעיניי אם קבלת המידע כעת, בטרם מוצתה החקירה, יועיל לעניינם של העותרים, שאין בידם
18 סמכויות חקירה. מדובר בחקירה מסועפת ומורכבת, אשר כפי שיכולתי לראות, נעשית על ידי הגוף
19 החוקר, באינטנסיביות ובמטרה לחשוף את האמת ויש לאפשר לגורמי החקירה לסיימה ללא חשש
20 לפגיעה בה.

התוצאה

21
22
23
24 30. אני מקבלת את העתירה באופן חלקי ומורה לכל אחד מהמשיבים למסור לידי בא כוח
25 העותרים את המידע כדלהלן:

- 26
27 - עותק מלא מהחלטות הנהלת ביה"ח לגבי נוהלי העבודה החדשים בבתי המרקחת
28 הציטוטוקסי והכללי, כאמור בנספחים שצורפו למכתב הדרישה.
29 - עותק מלא מהחלטות ביה"ח לגבי החלפת שדרת הניהול בבתי המרקחת כאמור
30 בנספחים שצורפו למכתב הדרישה.
31 - מועד מדויק בו הובא, לראשונה, לידיעת ביה"ח השימוש בתרופות פגות תוקף.
32 - רשימת התרופות המלאה בהן נעשה שימוש בתרופות פגות התוקף".

33
34 המידע יימסר לידי ב"כ העותרים בתוך 10 ימים מקבלת החלטה זו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 20-07-12469 אלבז ואח' (קטין) ואח' נ' בית החולים רמב"ם ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

31. בנסיבות העניין, בשים לב לכך שרק חלקה הקטן של העתירה התקבל, אחייב בהוצאות מתונות. כל אחד מהמשיבים ישלם לעותרים הוצאות העתירה בסך 5,000 ₪ (סה"כ: 10,000 ₪).

המזכירות תמציא את ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"א, 27 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

תמר שרון נתנאל, שופטת

איסור פרסום